

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-284/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., Klasa: UP/II-008-07/17-01/486, Ur.broj: 401-01/04-17-3 od 15. rujna 2017., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Klasa: UP/II-008-07/17-01/486, Ur.broj: 401-01/04-17-3 od 15. rujna 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu, broj: PPI-Do-1/2017 od 12. lipnja 2017., kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. i 85/15. – nadalje u tekstu: ZPPI).

Tužitelj u tužbi uglavnom ponavlja navode iz pobijanog rješenja, te smatra da je bez obzira na razloge koji proizlaze iz obrazloženja tog rješenja, unatoč tome počinjena bitna povreda postupka u smislu članka 98. stavaka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09. – nadalje u tekstu: ZUP), jer je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno.

Sa tim u vezi dodaje da obrazloženje rješenja ne sadrži sve potrebne razloge na kojima je utemeljena odluka, što je konačno dovelo i do pogrešne primjene materijalnog prava. Također upire i na stav suda Europske unije CC-491/14 od 11. siječnja 2017., 36., 37., 38. i 41. iz kojeg proizlazi da tijela javne vlasti radi ispunjavanja zahtjeva za pristup informacijama mogu biti u poziciji da primjenom postojećih metoda za pretraživanje izrade dokument iz informacija već sadržanih u bazi

podataka, te da u načelu podnositelji zahtjeva za pristup informacijama sadržanima u bazi podataka, uživaju pristup istim informacijama kojima mogu pristupiti i djelatnici tijela javne vlasti.

Nadalje, obrazlaže način na koji funkcionira informacijski sustav za praćenje predmeta (CTS) te posebno pojašnjava kakav je funkcionalni modul za Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Svi navedeni propusti su smatra tužitelj doveli i do donošenja nezakonite odluke tuženika. Uz već navedeno ukazuje i na pogrešnu primjenu materijalnog prava, osobito članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Konačno zaključuje da nije bilo razloga za primjenu članka 25. stavka 4., odnosno stavka 5. točke 4. ZPPI-a, jer je bilo moguće uz primjenu postojećih alata za pretraživanje izraditi dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka, a što se ne može smatrati stvaranjem nove informacije.

Smatra da rješenje nije obrazloženo na valjani način, te predlaže da se nakon održanog ročišta donese presuda kojom se poništava rješenje tuženika i rješenje tijela prvog stupnja.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, te posebno obrazlaže koje bi sve radnje trebalo poduzeti da bi se udovoljilo tužiteljevom zahtjevu. U odnosu na upućivanje tužitelja na praksu Europskog suda, uz pozivanje na module informacijskog sustava, tuženik navodi da u konkretnom slučaju nije moguće uz korištenje postojećih alata izraditi traženi dokument prema podacima u postojećem sustavu, pa zaključuje da navedena praksa u ovom slučaju nije primjenjiva. Također da niti prema drugim modulima na koje se poziva tužitelj, nije moguće izvršiti pretragu po parametru koji je predmet zahtjeva. Konačno se ukazuje i na već postojeću praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izraženu u presudi poslovni broj: UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017., te da je riječ o predmetu koji se vodio po identičnom zahtjevu u odnosu na drugo vremensko razdoblje. U tom slučaju je također zaključeno da podaci koje tužitelj traži nisu informacija u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, jer se traži obrada određenih podataka, a ne informacija koja kao takva postoji.

Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije te potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu zatražio informacije: 1. koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi / zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, 2. koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama., te 3. koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti.

Prvostupanjskim rješenjem je odbijen navedeni zahtjev na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom 3. ZPPI-a, jer je ocijenjeno da se ne radi o informacijama u smislu navedenih zakonskih odredbi koje to Državno odvjetništvo posjeduje.

Tužitelj je podnio žalbu protiv navedenog rješenja, povodom koje žalbe je tuženik donio pobijano rješenje.

ZPPI propisuje da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti (čl. 5. st. 1. t. 3.).

Po ocjeni ovog suda, u predmetnom slučaju se ne radi o informaciji u smislu citirane zakonske odredbe, kako to pravilno tvrdi i tuženik. Naime, odlučna činjenica za predmetnu stvar je da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje. Kako je utvrđeno da

zatražena informacija ne postoji kao gotova informacija, pravilno je prvostupanjskim rješenjem odbijen tužiteljev zahtjev na temelju članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a, što je pravilno potvrdio tuženik uz obrazloženje s kojim je sud suglasan u cijelosti.

U svezi tužiteljevih navoda o povredama upravnog postupka, valja navesti da je tužitelj isti prigovor isticao i u žalbi, te je tuženik na taj prigovor već odgovorio, te dao valjano obrazloženje razloga na kojima je utemeljena odluka, suprotno tvrdnji tužitelja navedenoj u tužbi.

Stoga je neosnovana i tvrdnja tužitelja da je tuženik učinio povrede pravila općeg postupovnog zakona, ZUP-a, jer je tuženik ocjenjujući zakonitost rješenja tijela prvog stupnja pravilno ocijenio da je postupak proveden sukladno propisima citiranim u obrazloženju osporenog rješenja, te dao valjane razloge na kojima temelji zaključak da podaci koje tužitelj traži u zahtjevu ne predstavljaju informaciju smislu odredbama ZPPI-a.

Kako je u predmetnom slučaju sporna samo primjena prava, to je sud riješio spor bez rasprave.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2017.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.